

USTAWA
z dnia 29 czerwca 2007 r.

**Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2007
r. Nr 136, poz. 959,
Nr 230, poz. 1698.**

**o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych
oraz niektórych innych ustaw¹⁾**

Art. 1.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zadania z zakresu ochrony prawnej w sądach wykonują także referendarze sądowi i starsi referendarze sądowi. Ilekroć w przepisach innych ustaw jest mowa o referendarzach sądowych, rozumie się przez to również starszych referendarzy sądowych.”;

2) w art. 12 § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. W sądzie rejonowym mającym siedzibę w mieście będącym siedzibą sądu okręgowego, w którym jest utworzony wydział ubezpieczeń społecznych albo wydział pracy i ubezpieczeń społecznych, tworzy się wydział ubezpieczeń społecznych do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, należących do właściwości sądów rejonowych w tym samym okręgu sądowym, albo w miejsce wydziału, o którym mowa w § 1 pkt 4, tworzy się wydział pracy i ubezpieczeń społecznych do spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych należących do właściwości sądów rejonowych w tym samym okręgu sądowym. W uzasadnionych przypadkach wydziały te można utworzyć także w innym sądzie rejonowym.

§ 3. W sądzie rejonowym mającym siedzibę w mieście będącym siedzibą sądu okręgowego tworzy się wydział gospodarczy albo wydziały gospodarcze (sąd gospodarczy) – do spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, powierzonych sądom gospodarczym na podstawie odrębnych przepisów. W uzasadnionych przypadkach wydział gospodarczy można utworzyć także w innym sądzie rejonowym.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się także ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury i ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664 i Nr 112, poz. 766.

3) w art. 13 w § 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) przestępstwa podlegające rozpoznawaniu w postępowaniu przyspieszonym,”;

4) w art. 20:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) może przekazać jednemu sądowi okręgowemu rozpoznawanie spraw gospodarczych z innego okręgu sądowego z obszaru tej samej apelacji oraz utworzyć odrębne jednostki organizacyjne do spraw gospodarczych (sądy gospodarcze) w sądach rejonowych,”

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) może przekazać jednemu sądowi rejonowemu rozpoznawanie spraw należących do kompetencji wydziału ksiąg wieczystych w zakresie własności więcej niż jednego spośród sądów rejonowych działających w tym samym okręgu sądowym,

8) może przekazać jednemu sądowi rejonowemu rozpoznawanie spraw należących do kompetencji sądów grodzkich w zakresie własności więcej niż jednego spośród sądów rejonowych działających w tym samym okręgu sądowym.”;

5) w art. 21:

a) w § 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dyrektor sądu apelacyjnego oraz dyrektor sądu okręgowego, a w sądzie rejonowym, w razie jego powołania, kierownik finansowy sądu w obszarach określonych w § 2.”;

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zadania przypisane kierownikowi jednostki na podstawie odrębnych przepisów w zakresie finansowym i gospodarczym, kontroli finansowej, gospodarowania mieniem Skarbu Państwa oraz audytu wewnętrznego, w tych obszarach, wykonuje dyrektor danego sądu, a w sądzie rejonowym, w razie powołania, kierownik finansowy sądu.”;

6) w art. 22:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Prezes sądu apelacyjnego ustala podział czynności w sądzie apelacyjnym, a prezes sądu okręgowego w sądzie okręgowym i w sądach rejonowych działających w okręgu sądowym, najpóźniej do końca listopada każdego roku, a także określa zasady zastępstw sędziów i referendarzy sądowych oraz zasady przydziału spraw poszczególnym sędziom i referendarzom sądowym, chyba że ustawa stanowi inaczej.”;

b) po § 5 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Jeżeli prezes sądu nie został powołany, jego funkcje wykonuje wiceprezes. W sądzie, w którym powołano więcej niż jednego wiceprezesa, funkcje prezesa wykonuje wiceprezes wyznaczony przez Ministra Sprawiedliwości, a w razie gdy wiceprezes nie został powołany, wyznaczony przez Ministra Sprawiedliwości, na okres 6 miesięcy, sędzia

tego lub przełożonego sądu. Wyznaczonym w tym trybie nie może być sędzia, który ostatnio pełnił funkcje prezesa tego sądu.”;

7) w art. 24 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prezesa sądu okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu apelacyjnego albo sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu i opinii prezesa przełożonego sądu apelacyjnego.”;

8) w art. 25 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Prezesa sądu rejonowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu okręgowego albo sądu rejonowego, po zasięgnięciu opinii kolegium przełożonego sądu okręgowego i prezesa przełożonego sądu okręgowego.

§ 2. Do powołania prezesa sądu rejonowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 23 § 2-5, z tym że termin do wydania opinii przez kolegium wynosi czternaście dni.”;

9) w art. 26 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Prezes i wiceprezes sądu rejonowego są powoływani na okres czterech lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje.”;

10) w art. 29:

a) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na wniosek prezesa sądu apelacyjnego wyraża opinię o projekcie podziału czynności w sądzie apelacyjnym, zasad zastępstw sędziów, a także zasad przydziału spraw poszczególnym sędziom,”

b) § 2 uchyla się;

11) w art. 30 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kolegium sądu okręgowego składa się z czterech do ośmiu członków, wybieranych przez zgromadzenie ogólne sędziów okręgu, spośród jego członków, będących sędziami sądu okręgowego oraz z prezesa sądu okręgowego. Liczbę członków kolegium pochodzących z wyboru ustala zgromadzenie ogólne sędziów okręgu.”;

12) w art. 31:

a) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na wniosek prezesa sądu okręgowego wyraża opinię o projekcie podziału czynności w sądzie okręgowym i sądach rejonowych, działających w okręgu sądowym, zasad zastępstw sędziów i referendarzy sądowych, a także zasad przydziału spraw poszczególnym sędziom oraz referendarzom sądowym,”

b) § 3 uchyla się;

13) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. § 1. Dyrektora sądu apelacyjnego, dyrektora sądu okręgowego oraz kierownika finansowego sądu rejonowego, powołuje i odwołuje odpowiednio – na wniosek prezesa danego sądu apelacyjnego, okręgowego albo rejonowego, Minister Sprawiedliwości.

- § 2. We wniosku, o którym mowa w § 1, prezes danego sądu przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości kandydata do objęcia stanowiska, który został wyłoniony w drodze konkursu na pierwszym miejscu według kolejności.
- § 3. Przed powołaniem na stanowisko dyrektora sądu apelacyjnego, dyrektora sądu okręgowego oraz kierownika finansowego sądu rejonowego Minister Sprawiedliwości zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o kandydacie do objęcia danego stanowiska, zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieposzlakowanej opinii, dane o:
- 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez niego porządku prawnego,
 - 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,
 - 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.
- § 4. Przedstawiając informację, o której mowa w § 3, właściwy komendant wojewódzki Policji przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości wszystkie zebrane materiały, służące do sporządzenia informacji.
- § 5. O treści informacji uzyskanej od właściwego komendanta wojewódzkiego Policji Minister Sprawiedliwości zawiadamia kandydata, najpóźniej w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji.
- § 6. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania i sporządzania informacji przez komendanta wojewódzkiego Policji o kandydacie do objęcia stanowiska, o którym mowa w § 1, mając na względzie sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz innych praw i wolności chronionych konstytucyjnie, a także potrzebę oceny spełnienia przez kandydatów warunku nieposzlakowanej opinii.
- § 7. W przypadku odmowy powołania dyrektora sądu albo kierownika finansowego sądu, o których mowa w § 1, właściwy prezes sądu może złożyć wniosek o powołanie na dane stanowisko następnego z kandydatów wyłonionych w drodze konkursu albo ponownie zarządza konkurs.
- § 8. Minister Sprawiedliwości może odwołać dyrektora lub kierownika finansowego, o których mowa w § 1, także z własnej inicjatywy, po zasięgnięciu opinii prezesa danego sądu.
- § 9. Minister Sprawiedliwości, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy, takie jak wielkość sądu i rozmiary jego zadań, może powołać zastępcę dyrektora sądu apelacyjnego, zastępcę dyrektora sądu okręgowego lub zastępcę kierownika finansowego sądu rejonowego. Przepisy § 1-8 stosuje się odpowiednio.

- § 10. W sądzie, w którym nie powołano zastępcy, o którym mowa w § 9, prezes danego sądu, na wniosek dyrektora lub kierownika finansowego, po uzyskaniu zgody Ministra Sprawiedliwości, wyznacza osobę upoważnioną do wykonywania obowiązków tego organu w określonym czasie lub w określonym zakresie.
- § 11. W sądzie rejonowym, w którym nie powołano kierownika finansowego, Minister Sprawiedliwości, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy, takie jak wielkość sądu rejonowego i rozmiary jego zadań, może powierzyć dyrektorowi sądu okręgowego, na obszarze którego działa dany sąd rejonowy, wykonywanie zadań w zakresie planowania i wykonywania budżetu oraz dysponowania środkami budżetu tego sądu rejonowego.”;

14) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. § 1. Dyrektorów i kierownika finansowego, o których mowa w art. 32 § 1, oraz ich zastępców, powołuje się spośród kandydatów, którzy:

- 1) posiadają wykształcenie wyższe magisterskie,
- 2) posiadają co najmniej 5-letni staż pracy, w tym co najmniej 2 lata na stanowisku kierowniczym,
- 3) posiadają obywatelstwo polskie, mają pełną zdolność do czynności prawnych i korzystają z pełni praw publicznych,
- 4) nie byli karani za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,
- 5) nie są pozbawieni władzy rodzicielskiej z powodu jej nadużywania lub rażącego zaniedbywania swoich obowiązków względem dziecka,
- 6) nie byli karani zakazem pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 551),
- 7) posiadają nieposzlakowaną opinię,
- 8) wyróżniają się wiedzą teoretyczną i doświadczeniem w dziedzinie finansów publicznych, prowadzenia inwestycji i gospodarowania mieniem Skarbu Państwa oraz
- 9) przeciwko którym nie jest prowadzone postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

§ 2. W celu wyłonienia kandydatów na stanowiska, o których mowa w art. 32 § 1 i 9, konkurs zarządza i przeprowadza prezes danego sądu apelacyjnego, okręgowego albo rejonowego.

§ 3. Prezes danego sądu publikuje ogłoszenie o konkursie na wolne stanowisko dyrektora albo kierownika finansowego tego sądu w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim. Ogłoszenie powinno zawierać oznaczenie stanowiska, wymagane kwalifikacje, wykaz nie-

zbędnych dokumentów, miejsce i termin składania wniosków, zakres konkursu i kryteria ocen.

- § 4. Informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do konkursu, stanowią informację publiczną, w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o konkursie.
- § 5. Po upływie terminu do składania dokumentów, określonego w ogłoszeniu o konkursie, prezes danego sądu niezwłocznie publikuje na stronie internetowej danego sądu oraz na tablicy ogłoszeń w siedzibie danego sądu listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w tym ogłoszeniu. Lista ta zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.
- § 6. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powołana przez prezesa danego sądu. Członkiem komisji konkursowej może być wyłącznie osoba dająca rękojmię bezstronnego pełnienia tej funkcji w interesie sądu. Komisji przewodniczy prezes danego sądu.
- § 7. Do komisji konkursowej nie może być powołana osoba kandydująca na stanowisko dyrektora albo kierownika finansowego, osoba będąca małżonkiem, krewnym lub powinowatym osoby kandydującej na to stanowisko albo pozostająca wobec niej w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności.
- § 8. W toku konkursu sprawdzeniu podlegają kwalifikacje, wiedza, predyspozycje oraz umiejętności niezbędne do wykonywania zadań na stanowisku dyrektora albo kierownika finansowego sądu.
- § 9. Członkowie komisji konkursowej mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób kandydujących na stanowisko dyrektora albo kierownika finansowego sądu, uzyskanych w czasie konkursu.
- § 10. Po przeprowadzeniu konkursu komisja konkursowa:
 - 1) ustala wynik konkursu, wskazując kolejność kandydatów na stanowisko dyrektora albo kierownika finansowego sądu lub podając przyczyny braku wyboru kandydata,
 - 2) zawiadamia pisemnie osoby, które kandydowały na stanowisko dyrektora albo kierownika finansowego sądu, o wynikach konkursu oraz przekazuje dokumentację z przebiegu konkursu prezesowi danego sądu.
- § 11. Po zakończeniu konkursu prezes danego sądu udostępnia osobie, która kandydowała na stanowisko dyrektora albo kierownika finansowego sądu, na jej wniosek, informacje o jej indywidualnych wynikach.
- § 12. W przypadku braku wyboru kandydata prezes danego sądu ponownie zarządza konkurs.
- § 13. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) organizację, sposób i tryb przeprowadzania konkursu,

- 2) skład komisji konkursowej,
 - 3) kryteria oceny kwalifikacji, wiedzy, predyspozycji oraz umiejętności osoby kandydującej na stanowisko dyrektora albo kierownika finansowego sądu,
 - 4) zakres informacji udostępnianych osobie kandydującej i sposób ich udostępniania
- uwzględniając potrzebę zapewnienia obiektywności wyboru, sprawnego przeprowadzenia konkursu, wszechstronnej oceny kwalifikacji kandydatów, powszechnego dostępu do konkursu oraz jawności prac komisji konkursowej.”;

15) w art. 35:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zgromadzenie ogólne sędziów okręgu składa się z sędziów sądu okręgowego, oraz delegatów sądów rejonowych działających na obszarze właściwości sądu okręgowego, w liczbie odpowiadającej połowie liczby sędziów sądu okręgowego. Delegatów wybiera zebranie sędziów danego sądu rejonowego, na okres dwóch lat. Zebraniu sędziów przewodniczy prezes sądu. Liczbę delegatów sędziów dla każdego sądu rejonowego ustala kolegium sądu okręgowego, w miarę możliwości, proporcjonalnie do liczby sędziów w danym sądzie.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2, w sądach rejonowych okręgu i w sądzie okręgowym dokonuje się wyboru przedstawicieli. Liczba przedstawicieli wszystkich sądów rejonowych okręgu odpowiada połowie liczby przedstawicieli sądu okręgowego. Przedstawiceli wybiera zebranie sędziów danego sądu, na okres dwóch lat. Zebraniu sędziów przewodniczy prezes sądu. Liczbę przedstawicieli sędziów dla każdego sądu ustala kolegium sądu okręgowego, w miarę możliwości, proporcjonalnie do liczby sędziów w danym sądzie.”;

16) w art. 37:

a) po § 4a dodaje się § 4b i 4c w brzmieniu:

„§ 4b. Odpis pisma zawierającego stwierdzenie uchybienia i zwrócenie uwagi dołącza się do akt osobowych sędziego.

§ 4c. Po upływie pięciu lat od zwrócenia uwagi, na wniosek sędziego, Minister Sprawiedliwości lub prezes właściwego sądu zarządza usunięcie z akt osobowych sędziego odpisu pisma, o którym mowa w § 4b, jeżeli w tym okresie nie stwierdzono kolejnego uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego, skutkującego zwróceniem uwagi lub nie wytknięto uchybienia w trybie art. 40 § 1. W takim przypadku dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie z akt osobowych sędziego odpisów wszystkich pism i postanowień, o których mowa w § 4b i art. 40 § 3.”;

b) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Uprawnienia, o których mowa w § 5, przysługują także prezesowi sądu apelacyjnego wobec prezesów lub wiceprezesów sądów okrę-

gowych i rejonowych, działających w obszarze apelacji, a prezesowi sądu okręgowego wobec prezesów lub wiceprezesów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym. O zwróceniu uwagi prezesa właściwych sądów zawiadamiają Ministra Sprawiedliwości.”;

17) w art. 40 po § 2 dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Odpis postanowienia sądu apelacyjnego lub sądu okręgowego jako sądu odwoławczego, zawierającego wytknięcie uchybień, dołącza się do akt osobowych sędziego.

§ 4. Po upływie pięciu lat od wytknięcia uchybienia w trybie określonym w § 1, na wniosek sędziego, prezes właściwego sądu zarządza usunięcie z akt osobowych sędziego odpisu postanowienia, o którym mowa w § 3, jeżeli w tym okresie nie stwierdzono kolejnej oczywistej obrazy przepisów przy rozpoznawaniu sprawy przez sąd odwoławczy, skutkującej wytknięciem uchybienia lub nie zwrócono uwagi w trybie art. 37 § 4. W takim przypadku dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie z akt osobowych sędziego odpisów wszystkich pism i postanowień, o których mowa w § 3 i art. 37 § 4b.”;

18) w art. 55 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Sędziowie sądów powszechnych mogą być powoływani także na stanowiska:

- 1) sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym,
- 2) sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym.”;

19) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. § 1. Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego, potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów, przydziela nowe stanowiska sędziowskie poszczególnym sądom.

§ 2. W razie zwolnienia stanowiska sędziowskiego, prezes sądu, w którym stanowisko zostało zwolnione, zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości, który, w oparciu o kryteria wymienione w § 1, przydziela stanowisko do danego albo innego sądu, względnie stanowisko znosi.

§ 3. O każdym wolnym stanowisku sędziowskim Minister Sprawiedliwości niezwłocznie obwieszcza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

§ 4. O wolnym stanowisku nie obwieszcza się, jeżeli jego obsadzenie następuje w drodze przeniesienia służbowego sędziego równorzędnego sądu.”;

20) w art. 57 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Każdy, kto spełnia warunki do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego, o którym mowa w art. 55 § 2, może zgłosić swoją kandydaturę na jedno wolne stanowisko sędziowskie, w ciągu miesiąca od obwieszczenia, o którym mowa w art. 56. Zgłaszający swoją kandydaturę wypełnia w dwóch egzemplarzach kartę zgłoszenia kandydata na wolne stanowisko sędziowskie oraz dołącza do niej informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą jego osoby i zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze

względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, z zastrzeżeniem art. 58 § 4a. Zgłaszający urodzony przed dniem 1 sierpnia 1972 r. dołącza również oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz.U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, Nr 83, poz. 561, Nr 85, poz. 571 i Nr 115, poz. 789) albo informację, o której mowa w art. 7 ust. 3a tej ustawy.”;

21) w art. 58:

a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości zasięga od Komendanta Głównego Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska sędziowskiego, z zastrzeżeniem § 4a, a następnie przedstawia kandydatury Krajowej Radzie Sądownictwa, wyrażając o każdym z kandydatów opinię wraz z uzasadnieniem oraz przekazując informację uzyskaną od Komendanta Głównego Policji. Informacja obejmuje istotne dla oceny spełniania wymogu nieskazitelnego charakteru, dane o:

- 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez kandydata porządku prawnego,
- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,
- 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.”;

b) § 5-7 otrzymują brzmienie:

„§ 5. Przedstawiając informację, o której mowa w § 4, Komendant Główny Policji przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości wszystkie zebrane materiały, służące do sporządzenia informacji.

§ 6. O treści informacji uzyskanej od Komendanta Głównego Policji oraz wyrażonej o kandydacie opinii Minister Sprawiedliwości zawiadamia kandydata najpóźniej z przedstawieniem kandydatury Krajowej Radzie Sądownictwa.

§ 7. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania i sporządzania informacji przez Komendanta Głównego Policji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego, mając na względzie sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz innych praw i wolności chronionych konstytucyjnie, a także potrzebę oceny spełnienia przez kandydatów warunku nieskazitelnego charakteru.”;

22) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. Na każde wolne stanowisko sędziowskie, o którym mowa w art. 55 § 2, może zgłosić Krajowej Radzie Sądownictwa kandydata także Minister Sprawiedliwości. Przepisów art. 58 § 1-3 nie stosuje się. Do informacji przedstawianych przez kandydata na urząd sędziego w karcie zgłoszenia przepis art. 57 stosuje się.”;

23) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. Na stanowisko sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym może być powołany sędzia sądu rejonowego, który pełnił służbę na zajmowanym stanowisku co najmniej piętnaście lat i po osiągnięciu drugiej stawki awansowej wynagrodzenia zasadniczego nie był ukarany karą dyscyplinarną, ani nie otrzymał wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, ani nie miał zwróconej uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4.”;

24) po art. 64 dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„Art. 64a. Na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym może być powołany sędzia sądu okręgowego, który pełnił służbę na zajmowanym stanowisku co najmniej piętnaście lat i po osiągnięciu drugiej stawki awansowej wynagrodzenia zasadniczego nie był ukarany karą dyscyplinarną, ani nie otrzymał wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, ani nie miał zwróconej uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4.”;

25) po art. 65 dodaje się art. 65a i 65b w brzmieniu:

„Art. 65a. § 1. Powołanie na stanowiska sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym oraz sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym następuje na wniosek sędziego, zaopiniowany przez kolegium właściwego sądu oraz przez prezesa sądu przełożonego. Powołanie na te stanowiska sędziowskie nie jest zależne od zwolnienia lub utworzenia stanowiska sędziowskiego.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, wraz z wymaganymi opiniami, prezes właściwego sądu przekazuje Krajowej Radzie Sądownictwa, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości.

§ 3. Z wnioskiem może wystąpić również Minister Sprawiedliwości, bezpośrednio do Krajowej Rady Sądownictwa.

§ 4. Z ponownym wnioskiem o powołanie sędziego na stanowisko, o którym mowa w § 1, można wystąpić nie wcześniej, niż po upływie trzech lat od dnia złożenia wniosku.

Art. 65b. § 1. Sędzia sądu okręgowego w sądzie rejonowym pełni służbę w sądzie rejonowym określonym w akcie powołania; do jego praw i obowiązków stosuje się przepisy dotyczące sędziego sądu rejonowego.

§ 2. Sędzia sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym pełni służbę w sądzie okręgowym określonym w akcie powołania; do jego praw i obowiązków stosuje się przepisy dotyczące sędziego sądu okręgowego.

§ 3. Sędzia sądu okręgowego w sądzie rejonowym może zostać delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie okręgowym, a sędzia sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym może zostać delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie apelacyjnym.

§ 4. Stanowisko sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym jest równorzędne pod względem wynagrodzenia ze stanowiskiem sę-

dziego sądu okręgowego, a stanowisko sędziego apelacyjnego w sądzie okręgowym – ze stanowiskiem sędziego sądu apelacyjnego. Do wynagrodzeń tych sędziów stosuje się przepisy art. 91 § 1a, 3 i 4.

§ 5. Jeżeli sędzia sądu okręgowego w sądzie rejonowym zgłosi swoją kandydaturę na zwolnione albo utworzone stanowisko sędziowskie w sądzie okręgowym, jego zgłoszenie rozpatruje się w trybie określonym w art. 57 i 58.

§ 6. Jeżeli sędzia sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym zgłosi swoją kandydaturę na zwolnione albo utworzone stanowisko sędziowskie w sądzie apelacyjnym, jego zgłoszenie rozpatruje się w trybie określonym w art. 57 i 58.”;

26) w art. 77:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego lub czynności administracyjnych:

- 1) w innym sądzie,
 - 2) w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej,
 - 3) w Sądzie Najwyższym – na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
 - 4) w sądzie administracyjnym – na wniosek Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego
- na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.”,

b) § 4- 6 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Sędzia delegowany na podstawie § 1 pkt 2, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem. W pozostałych przypadkach delegowania sędziego, odwołanie lub ustąpienie sędziego następuje bez zachowania okresu uprzedzenia.

§ 5. Sędzia delegowany do sądu wyższego, po sześciu miesiącach delegowania, na pozostały okres delegacji uzyskuje prawo do wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej, przewidzianego dla sędziego tego sądu.

§ 6. Jeżeli delegowanie sędziego następuje do innej miejscowości, niż miejscowość w której znajduje się miejsce służbowe sędziego, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, sędziemu delegowanemu w okresie delegowania, jako pracownikowi w podróży służbowej, przysługują następujące należności, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pełnienia służby:

- 1) prawo do nieodpłatnego zakwaterowania, w warunkach odpowiadających godności urzędu albo zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w jednej z następujących form:

- a) zwrotu kosztów faktycznie poniesionych - w wysokości określonej w fakturze,
 - b) miesięcznego ryczałtu - w kwocie nie wyższej niż 150% kwoty bazowej, będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego sędziego,
- 2) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejsca delegowania, zwrot kosztów ostatniego przejazdu z miejsca delegowania do miejsca stałego zamieszkania oraz zwrot kosztów przejazdów odbywanych nie częściej niż raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem - w wysokości nie większej niż równowartość ceny przejazdu środkami komunikacji kolejowej, z uwzględnieniem przysługującej sędziemu delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje,
 - 3) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej, o którym mowa w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju,
 - 4) diety, o których mowa w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju,
 - 5) zwrot kosztów poniesionych z tytułu używania pojazdów, stanowiących własność pracownika, do celów służbowych, o którym mowa w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy,
 - 6) zwrot kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania, o których mowa w § 6b.”,

c) po § 6 dodaje się § 6a i 6b w brzmieniu:

„§ 6a. Świadczenia i należności, o których mowa w § 6 pkt 1 i 2, nie przysługują w wypadkach, gdy odległość od miejscowości w której sędzia delegowany ma miejsce stałego zamieszkania do miejscowości delegowania nie przekracza 60 km, chyba że organ powołany do kierowania jednostką do której delegowanie następuje, na wniosek sędziego delegowanego uzna, że nie jest celowy codzienny dojazd sędziego delegowanego do miejscowości delegowania.

§ 6b. Sędzia delegowany, o którym mowa w § 6a, któremu nie przysługują świadczenia i należności, o których mowa w § 6 pkt 1 i 2, ma prawo do zwrotu kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania w wysokości nie wyższej niż równowartość przejazdu środkami komunikacji kolejowej lub innym środkiem komunikacji publicznej, z uwzględnieniem przysługującej sędziemu delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.”,

d) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. W razie delegowania sędziego do sądu równorzędnego, sędziemu przysługuje dodatek funkcyjny wizytatora sądu okręgowego.”,

e) po § 7 dodaje się § 7a i 7b w brzmieniu:

„§ 7a. Jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, delegowanie sędziego w przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1, może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie sędziego bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie trzech lat.

§ 7b. Delegowanie sędziego w przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2, może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące w ciągu roku. Delegowanie sędziego bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.”;

27) po art. 77 dodaje się art. 77a w brzmieniu:

„Art. 77a. Sędziemu, delegowanemu do wykonania czynności służbowych w innej miejscowości niż miejscowość w której znajduje się jego miejsce służbowe lub miejsce delegowania, o którym mowa w art. 77 § 1-3a, przysługują należności, określone w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.”;

28) w art. 78:

a) po § 1a dodaje się § 1b w brzmieniu:

„§ 1b. Do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury może być delegowany jedynie sędzia wyróżniający się wysokim poziomem wiedzy prawnej oraz wykazujący znajomość problematyki w zakresie powierzanych mu obowiązków.”,

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu, przy uwzględnieniu możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb, szczegółowe warunki i zakres innych świadczeń, mając na względzie zakres świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;

29) w art. 80:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. O zatrzymaniu sędziego niezwłocznie powiadamia się prezesa sądu apelacyjnego właściwego ze względu na miejsce zatrzymania. Może on nakazać natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego sędziego. O fakcie zatrzymania sędziego prezes sądu apelacyjnego niezwłocznie zawiadamia Krajową Radę Sądownictwa, Ministra Sprawiedliwości i Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.”;

b) § 2c otrzymuje brzmienie:

„§ 2c. Sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa. Uchwała zawiera rozstrzygnięcie w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej wraz z uzasadnieniem.”,

c) po § 2c dodaje się § 2d-2h w brzmieniu:

„§ 2d. Sąd dyscyplinarny rozpoznaje wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej w terminie czternastu dni od dnia jego wpłynięcia do sądu dyscyplinarnego, z zastrzeżeniem art. 80a § 1.

§ 2e. Przed wydaniem uchwały sąd dyscyplinarny wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego, a także sędziego, przedstawiciela organu lub osobę, którzy wnieśli o zezwolenie, jeżeli się stawia. Ich niestawiennictwo nie wstrzymuje rozpoznania wniosku.

§ 2f. Sędzia, którego dotyczy postępowanie ma prawo wglądu do dokumentów, które zostały załączone do wniosku, chyba że prokurator, kierując wniosek do sądu dyscyplinarnego zastrzegł, że dokumenty te lub ich część nie mogą być sędziemu udostępnione z uwagi na dobro postępowania przygotowawczego.

§ 2g. W przypadku, o którym mowa w § 2f, przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia sędziemu wglądu do dokumentów w zakresie zastrzeżonym przez prokuratora.

§ 2h. Jeżeli prokurator składając wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej wnosi jednocześnie o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie sędziego, uchwała zezwalająca na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej obejmuje również zezwolenie na zatrzymanie sędziego i zastosowanie tymczasowego aresztowania, chyba że sąd dyscyplinarny postanowi inaczej.”,

d) § 3 uchyla się;

30) po art. 80 dodaje się art. 80a-80d w brzmieniu:

„Art. 80a. § 1. Jeżeli sędzia został zatrzymany, a prokurator składając wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za popełnienie zbrodni lub występku umyślnego, zagrożonego karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 8 lat, wnosi jednocześnie o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie sędziego, sąd dyscyplinarny rozpoznaje ten wniosek w terminie 24 godzin od chwili jego wpłynięcia. Na posiedzenie sądu dyscyplinarnego sędziego doprowadza organ, który dokonał jego zatrzymania.

- § 2. Kopię wniosku, o którym mowa w § 1, wraz z kopią dokumentów załączonych do wniosku, prokurator niezwłocznie doręcza Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego.
- § 3. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej uchwały. Jednakże Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, na wniosek sędziego, może wstrzymać jej wykonanie w części dotyczącej zezwolenia na tymczasowe aresztowanie. W razie wstrzymania wykonania uchwały, prokurator może wykonać z udziałem sędziego jedynie niezbędne czynności procesowe.
- § 4. Sędzia może złożyć wniosek o wstrzymanie wykonania uchwały w części dotyczącej zezwolenia na tymczasowe aresztowanie do protokołu bezpośrednio po wydaniu uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej i zastosowanie tymczasowego aresztowania. O uprawnieniu do złożenia wniosku należy sędziego pouczyć.
- § 5. Kopię wniosku, o którym mowa w § 4, wraz z kopią protokołu posiedzenia, sąd dyscyplinarny doręcza niezwłocznie Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego.
- Art. 80b. § 1. W razie wszczęcia postępowania w sprawie o zbrodnię lub występki umyślne, zagrożony karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 8 lat, wniosek o zezwolenie na zatrzymanie sędziego sąd dyscyplinarny rozpoznaje w terminie 24 godzin od chwili jego wpłynięcia do sądu dyscyplinarnego.
- § 2. Kopię wniosku o zezwolenie na zatrzymanie sędziego wraz z kopią dokumentów załączonych do wniosku, prokurator niezwłocznie doręcza Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego.
- § 3. W posiedzeniu sądu uczestniczy wyłącznie prokurator składający wniosek oraz rzecznik dyscyplinarny.
- § 4. Uchwała zawiera rozstrzygnięcie w przedmiocie zezwolenia na zatrzymanie sędziego wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej uchwały.
- § 5. Sąd dyscyplinarny doręcza uchwałę w przedmiocie zezwolenia na zatrzymanie sędziego prokuratorowi składającemu wniosek i rzecznikowi dyscyplinarnemu.
- § 6. Uchwałę sądu dyscyplinarnego zezwalającą na zatrzymanie sędziego doręcza sędziemu, przy zatrzymaniu, organ dokonujący zatrzymania.
- Art. 80c. Do postępowania przed sądem dyscyplinarnym o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie sędziego, wobec którego została wydana uchwała zezwalająca na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, stosuje się odpowiednio przepisy art. 80a i 80b.
- Art. 80d. § 1. W terminie siedmiu dni od doręczenia uchwały odmawiającej zezwolenia na zatrzymanie sędziego, zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania albo pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, organowi lub osobie, która wniosła o zezwolenie oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego drugiej instancji. W tym samym terminie

sędziemu przysługuje zażalenie na uchwałę zezwalającą na zatrzymanie, zastosowanie tymczasowego aresztowania albo pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej. Poza tym do postępowania przed sądem dyscyplinarnym w sprawach o zezwolenie na zatrzymanie sędziego, zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania albo pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej stosuje się przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 2. W sprawach, o których mowa w art. 80a i art. 80b przepisu art. 110 § 3 zdanie drugie nie stosuje się.”;

Pkt 30 niezgodny z Konstytucją przez to, że został uchwalony przez Sejm bez dochowania trybu wymaganego do jego wydania - wyrok TK (Dz.U. z 2007 r. Nr 230, poz. 1698).

31) w art. 91:

a) w § 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej wynosi co najmniej 120% wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej dla bezpośrednio niższego stanowiska sędziowskiego.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego podwyższa się do wysokości stawki pierwszej awansowej po pięciu latach pracy na danym stanowisku sędziowskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku sędziego lub prokuratora. Okres ten ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego w tym czasie, a także w okresie zajmowania stanowiska prokuratora, karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, względnie dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4.

§ 4. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego ulega podwyższeniu do stawki drugiej awansowej po pięciu latach pracy na danym stanowisku sędziowskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku sędziego lub prokuratora, od uzyskania przez sędziego stawki pierwszej awansowej. Przepis § 3 zdanie drugie stosuje się.”;

32) po art. 94b dodaje się art. 94c w brzmieniu:

„Art. 94c. § 1. Prezes sądu, oraz na jego wniosek Zakład Ubezpieczeń Społecznych, są uprawnieni do kontrolowania prawidłowości wykorzystywania przez sędziego zwolnienia lekarskiego od pracy z powodu choroby zgodnie z jego celem.

§ 2. Na wniosek prezesa sądu Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do kontrolowania prawidłowości i zasadności udzielenia sędziom zwolnienia lekarskiego od pracy z powodu choroby.

§ 3. Sędzia wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową, w tym w sposób określony w art. 86 § 1 i 2, lub wykorzystujący zwolnienie lekarskie od pracy z powodu choroby niezgodnie z jego celem traci prawo do wynagrodzenia za cały okres zwolnienia.

§ 4. Sędzia traci prawo do wynagrodzenia w razie odmowy poddania się badaniom kontrolnym lub w razie niedostarczenia dokumentacji medycznej lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od dnia następującego po upływie wyznaczonego terminu badania lub po upływie wyznaczonego terminu dostarczenia dokumentacji medycznej. Utratę wynagrodzenia stwierdza prezes sądu.

§ 5. Koszty postępowań kontrolnych pokrywa Skarb Państwa ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości.

§ 6. W zakresie dotyczącym kontrolowania prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego, kontrolowania prawidłowości zwolnienia lekarskiego, zasad utraty prawa do wynagrodzenia, o których mowa w § 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio przepisy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.”;

33) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Art. 105. § 1. Do sędziów w stanie spoczynku stosuje się odpowiednio art. 84 § 3, art. 86 i 96.

§ 2. Sędzia w stanie spoczynku może jednak wykonywać w sądzie albo w Ministerstwie Sprawiedliwości funkcję wizytatora. W takim przypadku sędziego w stanie spoczynku zatrudnia się na podstawie umowy cywilnoprawnej, za wynagrodzeniem nie wyższym niż stawka dodatku funkcyjnego dla wizytatora, w maksymalnej wysokości, powiększona o składkę na ubezpieczenie społeczne, a w razie wykonywania tej funkcji w Ministerstwie Sprawiedliwości, wynagrodzenie to może być podwyższone o wysokość dodatku, o którym mowa w art. 78 § 3. Przepisy art. 77 § 5 i art. 94a i 94b stosuje się odpowiednio.”;

34) w art. 110 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sądy dyscyplinarne są ponadto właściwe do orzekania w sprawach, o których mowa w art. 37 § 4a, art. 75 § 2 pkt 3 oraz w art. 80-80c.”;

35) w art. 114 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. W terminie siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w § 5, lub postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, obwinionemu, organowi, który złożył wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i właściwemu kolegium służy zażalenie do sądu dyscyplinarnego.”;

36) w art. 124 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się wyroku orzekającego karę przewidzianą w art. 109 § 1 pkt 1-4 Minister Sprawiedliwości zarządza usunięcie odpisu wyroku z akt osobowych, jeżeli w tym okresie nie wydano przeciwko ukaranemu innego wyroku skazującego. W takim przypadku dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie z akt osobowych sędziego odpisów wszystkich wyroków skazujących.”;

37) art. 130 otrzymuje brzmienie:

„Art. 130. § 1. Jeżeli sędziego zatrzymano z powodu schwytania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa umyślnego albo jeżeli ze względu na rodzaj czynu dokonanego przez sędziego powaga sądu lub istotne interesy służby wymagają natychmiastowego odsunięcia go od wykonywania obowiązków służbowych, prezes sądu albo Minister Sprawiedliwości mogą zarządzić natychmiastową przerwę w czynnościach służbowych sędziego aż do czasu wydania uchwały przez sąd dyscyplinarny, nie dłużej niż na miesiąc.

§ 2. Jeżeli sędzia, o którym mowa w § 1, pełni funkcję prezesa sądu, zarządzenie przerwy w czynnościach służbowych należy do Ministra Sprawiedliwości.

§ 3. O wydaniu zarządzenia, o którym mowa w § 1, prezes sądu albo Minister Sprawiedliwości, w terminie trzech dni od dnia jego wydania, zawiadamia sąd dyscyplinarny, który niezwłocznie, nie później niż przed upływem terminu, na który przerwa została zarządzona, wydaje uchwałę o zawieszeniu sędziego w czynnościach służbowych albo uchyla zarządzenie o przerwie w wykonywaniu tych czynności. Sąd dyscyplinarny zawiadamia sędziego o posiedzeniu, jeżeli uzna to za celowe.”;

38) w art. 131 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W przypadkach przewidzianych w art. 37 § 4a lub w art. 75 § 2 pkt 3 oraz w sprawie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych lub uchylenia zarządzenia o przerwie w wykonywaniu czynności, o której mowa w art. 130 § 1, sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego. Wysłuchuje także sędziego, jeżeli stawiał się na posiedzenie.”;

39) w art. 134 po § 4 dodaje się § 4a i 4b w brzmieniu:

„§ 4a. Minister Sprawiedliwości zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do Komendanta Głównego Policji o nadesłanie informacji o kandydacie na asesora sądowego, zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieskazitelnego charakteru, dane o:

- 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez niego porządku prawnego,
- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,
- 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.

§ 4b. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania i sporządzania informacji przez Komendanta Głównego Policji o kandydacie na stanowisko asesora sądowego, mając na względzie sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz innych praw i wolności chronionych konstytucyjnie, a także potrzebę oceny spełnienia przez kandydata warunku nieskazitelności charakteru.”;

40) w art. 142:

- a) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Prezes sądu apelacyjnego przed mianowaniem aplikanta sądowego zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o kandydacie oraz zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego.”,

b) po § 5 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb oraz zakres uzyskiwania informacji przez komendanta wojewódzkiego Policji o kandydacie na stanowisko aplikanta sądowego oraz wzór kwestionariusza tej informacji, mając na względzie charakter i miejsce pracy oraz prawa i wolności chronione konstytucyjnie.”;

41) w art. 147 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W sądach rejonowych i okręgowych do wykonywania określonych w ustawach czynności należących do sądów w zakresie ochrony prawnej zatrudniani są referendarze sądowi i starsi referendarze sądowi, zwani dalej „referendarzami”.”;

42) w art. 148:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Referendarze i asystenci sędziów podlegają okresowym ocenom kwalifikacyjnym dokonywanym przez właściwego prezesa sądu, obejmującym jakością i terminowością wykonywania zadań, przestrzeganie dyscypliny pracy, efektywność wykorzystania czasu pracy oraz realizację doskonalenia zawodowego.”,

b) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb dokonywania okresowych ocen kwalifikacyjnych referendarzy i asystentów sędziów. W rozporządzeniu należy określić terminy dokonywania ocen, sposób ich wyrażania i podawania do wiadomości osobom ocenianym oraz uwzględnić prawo osób ocenianych do kwestionowania dokonanych ocen.”;

43) art. 149-151 otrzymują brzmienie:

„Art. 149. § 1. Na stanowisko referendarza sądowego może być mianowany ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) jest nieskazitelnego charakteru,
- 3) ukończył wyższe studia prawnicze w Polsce i uzyskał tytuł magistra lub zagraniczne uznane w Polsce,
- 4) ukończył 24 lata,
- 5) odbył aplikację referendarską i złożył egzamin referendarski albo odbył aplikację sądową, prokuratorską, notarialną, adwokacką lub radcowską i złożył odpowiedni egzamin, albo złożył egzamin referendarski.

§ 2. Aplikacja referendarska trwa rok i kończy się egzaminem referendarskim.

Art. 150. § 1. Na stanowisko starszego referendarza sądowego może być mianowany referendarz sądowy, który zajmował stanowisko referendarza sądowego przez co najmniej dziesięć lat, nie był karany za przewinienia dyscyplinarne, a także uzyskiwał pozytywne okresowe oceny kwalifikacyjne.

§ 2. Stosunek pracy z referendarzem nawiązuje się na podstawie mianowania, z dniem określonym w akcie mianowania.

§ 3. Referendarza mianuje i rozwiązuje z nim stosunek pracy Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu okręgowego. Prezes sądu okręgowego, przed wystąpieniem z wnioskiem o mianowanie referendarza sądowego, zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o kandydacie zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieskazitelnego charakteru, dane o:

- 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez niego porządku prawnego,
- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,
- 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.

§ 4. Przed podjęciem pracy referendarz sądowy składa ślubowanie wobec prezesa sądu okręgowego według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku referendarza służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, sumiennie i starannie wykonywać obowiązki urzędowe, przestrzegać prawa, kierować się zasadami godności i uczciwości oraz dochować tajemnicy państwowej i służbowej.”; składający ślubowanie może dodać zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg.”.

Art. 151. § 1. W zakresie wykonywanych obowiązków referendarz jest niezależny co do treści wydawanych orzeczeń i zarządzeń określonych w ustawach.

§ 2. Referendarze zatrudnieni na obszarze tego samego sądu okręgowego co najmniej raz w roku odbywają zebranie referendarzy okręgu. Zebranie zwołuje prezes sądu okręgowego.

§ 3. Zebranie referendarzy okręgu zajmuje stanowisko we wszystkich sprawach istotnych dla wykonywania zadań przez referendarzy, wybiera na okres kadencji przedstawiciela, reprezentuje referendarzy okręgu wobec organów sądu okręgowego. Przewodniczącym zebrania referendarzy okręgu jest referendarz najstarszy wiekiem.

44) po art. 151 dodaje się art. 151a i 151b w brzmieniu:

Art. 151a. § 1. Minister Sprawiedliwości może przenieść referendarza na jego wniosek lub za jego zgodą na inne miejsce służbowe.

§ 2. Zgoda referendarza na przeniesienie na inne miejsce służbowe nie jest wymagana w przypadku:

- 1) zniesienia stanowiska wywołanego zmianą w organizacji sądownictwa lub zniesienia danego sądu lub wydziału albo przeniesienia siedziby sądu,
- 2) niedopuszczalności zajmowania stanowiska referendarza w danym sądzie wskutek zawarcia związku małżeńskiego albo powstania stosunku powinowactwa, o którym mowa w art. 6,
- 3) gdy wymaga tego wzgląd na powagę stanowiska referendarza, na wniosek kolegium właściwego sądu okręgowego.

§ 3. Do przeniesienia referendarza na inne miejsce służbowe przepis art. 76 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Minister Sprawiedliwości może delegować referendarza, za jego zgodą:

- 1) do pełnienia czynności referendarza w innym sądzie,
 - 2) do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości
- na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

§ 5. Jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości delegowanie referendarza w przypadkach, o których mowa w § 4 pkt 1, może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie referendarza bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie trzech lat.

§ 6. W okresie delegowania referendarz ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego na jego stanowisku oraz dodatku za długoletnią pracę. Przepisy art. 77 § 4 i 6 oraz art. 78 § 3 stosuje się odpowiednio. W razie delegowania referendarza do innego sądu bez jego zgody lub na okres dłuższy niż sześć miesięcy, referendarzowi przysługuje dodatek w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego.

§ 7. Rozwiązanie stosunku pracy z referendarzem może nastąpić w drodze wypowiedzenia w razie:

- 1) otrzymania ujemnej oceny kwalifikacyjnej, potwierdzonej ponowną ujemną oceną, dokonaną nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy,
- 2) zniesienia sądu lub jego reorganizacji, powodującej utratę możliwości dalszego zatrudnienia referendarza,
- 3) uznania przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków referendarza,
- 4) nabycia prawa do emerytury,

5) skazania referendarza za przestępstwo inne niż wymienione w § 13.

§ 8. W razie rozwiązania stosunku pracy z referendarzem na podstawie § 7 pkt 2, w okresie między ustaniem zatrudnienia w likwidowanym lub reorganizowanym sądzie a podjęciem pracy lub działalności gospodarczej, referendarzowi przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, obliczone jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy; świadczenie to nie przysługuje referendarzowi, który nabył prawo do emerytury.

§ 9. Referendarz może wypowiedzieć stosunek pracy.

§ 10. Okres wypowiedzenia wynosi trzy miesiące.

§ 11. Stosunek pracy z referendarzem może być rozwiązany za porozumieniem stron.

§ 12. W razie wszczęcia przeciwko referendarzowi postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego Minister Sprawiedliwości może zawiesić referendarza w czynnościach służbowych, z obniżeniem w granicach od 25% do 50% wysokości jego wynagrodzenia na czas trwania tego zawieszenia. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne lub postępowanie karne zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem, referendarzowi wypłaca się zatrzymane wynagrodzenie.

§ 13. W razie utraty obywatelstwa polskiego lub skazania za umyślnie popełnione przestępstwo ścigane z urzędu lub przestępstwo skarbowe, stosunek pracy z referendarzem rozwiązuje się bez wypowiedzenia. Stosunek pracy z referendarzem może być rozwiązany bez wypowiedzenia z przyczyn określonych w art. 53 Kodeksu pracy.

Art. 151b. § 1. Wynagrodzenie zasadnicze referendarza sądowego wynosi 75% wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego. Po siedmiu latach pracy na stanowisku referendarza sądowego wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się do wysokości 75% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej awansowej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego, a po dalszych siedmiu latach pracy – do wysokości 75% wynagrodzenia zasadniczego w drugiej stawce awansowej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.

§ 2. Wynagrodzenie zasadnicze starszego referendarza sądowego wynosi 85% wynagrodzenia zasadniczego w pierwszej stawce awansowej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego. Po siedmiu latach pracy na stanowisku starszego referendarza sądowego wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się do wysokości 85% wynagrodzenia zasadniczego w drugiej stawce awansowej sędziego sądu

rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.

§ 3. Do referendarzy stosuje się odpowiednio przepisy art. 45 § 1, art. 47, 82a, 87-89, 92, 93 oraz art. 97 § 1 i 2.

§ 4. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do referendarzy stosuje się odpowiednio przepisy o pracownikach sądów i prokuratury.”;

45) art. 152 otrzymuje brzmienie:

„Art. 152. § 1. Za naruszenie swoich obowiązków, w tym za oczywistą i rażąco obrażającą przepisów prawa i uchybienie godności stanowiska, referendarz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną.

§ 2. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) nagana,
- 2) nagana z ostrzeżeniem,
- 3) nagana z obniżeniem wynagrodzenia zasadniczego o 10% na okres dwóch lat,
- 4) wydalenie z pracy.

§ 3. W sprawach dyscyplinarnych referendarzy orzekają komisje dyscyplinarne.

§ 4. Komisje dyscyplinarne powołują prezesi sądów okręgowych do rozpatrywania w pierwszej instancji spraw dyscyplinarnych referendarzy zatrudnionych w okręgu sądowym.

§ 5. Minister Sprawiedliwości powołuje komisję dyscyplinarną do rozpatrywania spraw dyscyplinarnych referendarzy w drugiej instancji.

§ 6. Do składu komisji dyscyplinarnych, o których mowa w § 4 i 5, powołuje się referendarzy.

§ 7. Za przewinienia mniejszej wagi referendarz ponosi odpowiedzialność porządkową. Karą porządkową wymierzaną przez prezesa sądu jest upomnienie.

§ 8. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do odpowiedzialności dyscyplinarnej i porządkowej referendarzy stosuje się odpowiednio przepisy o odpowiedzialności dyscyplinarnej i porządkowej urzędników państwowych mianowanych.”;

46) w art. 153:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Aplikanta referendarskiego mianuje na czas określony, oznaczony w art. 149 § 2, i zwalnia prezes sądu okręgowego. Mianowanie aplikanta referendarskiego następuje po przeprowadzeniu konkursu przez prezesa sądu apelacyjnego. Prezes sądu okręgowego przed mianowaniem aplikanta referendarskiego zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji

o kandydacie zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieskazitel-
nego charakteru, dane o:

- 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez niego porządku praw-
nego,
- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowisko-
wymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,
- 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków
odurzających lub substancji psychotropowych.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym
do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób
i tryb uzyskiwania informacji przez komendanta wojewódzkiego Policji
o kandydacie na stanowisko aplikanta referendarskiego i referendarza
sądowego oraz wzór kwestionariusza tej informacji, mając na wzglę-
dzie charakter i miejsce pracy oraz prawa i wolności chronione konsty-
tucyjnie.”;

47) w art. 155:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Prezes sądu przed zatrudnieniem asystenta sędziego zasięga informacji z
Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego komendanta
wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o kandydacie zawierającej
istotne dla oceny spełniania wymogu nieskazitelnego charakteru, dane o:

- 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez niego porządku praw-
nego,
- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowisko-
wymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,
- 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków
odurzających lub substancji psychotropowych..”,

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym
do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy
sposób i tryb uzyskiwania informacji przez komendanta wojewódzkie-
go Policji o osobie ubiegającej się o zatrudnienie na stanowisku asy-
stenta sędziego oraz wzór kwestionariusza informacji, mając na wzglę-
dzie charakter i miejsce pracy, sprawność uzyskiwania informacji, dba-
łość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz ich praw i wolności
chronionych konstytucyjnie.”;

48) po art. 155 dodaje się art. 155a w brzmieniu:

„Art. 155a. § 1. Właściwy prezes sądu, określony w art. 5 ustawy z dnia 18
grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz.U. z
1998 r. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.³⁾), zwany dalej „preze-

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433 i Nr 102, poz. 690.

sem”, organizuje w drodze konkursu nabór kandydatów na stanowisko asystenta sędziego.

- § 2. Prezes informuje o konkursie przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, we właściwym ze względu na siedzibę sądu urzędzie pracy, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz może poinformować w inny sposób, w szczególności przez umieszczenie ogłoszenia w prasie.
- § 3. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powołana przez prezesa.
- § 4. Konkurs ma na celu sprawdzenie wiedzy, umiejętności, predyspozycji oraz zdolności ogólnych kandydatów, niezbędnych do wykonywania obowiązków asystenta sędziego.
- § 5. Komisja konkursowa po przeprowadzeniu konkursu, w oparciu o jego wyniki, może wyłonić rezerwową listę kandydatów na wypadek zaistnienia możliwości zatrudnienia większej liczby osób lub rezygnacji kandydata.
- § 6. Warunkiem ubiegania się o zatrudnienie w sądzie jest złożenie przez osobę ubiegającą się o przyjęcie na stanowisko asystenta sędziego oświadczenia, że nie jest prowadzone przeciwko niej postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.
- § 7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursów na stanowisko asystenta sędziego, w szczególności skład komisji konkursowych oraz sposób i tryb ich działania, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na uwadze właściwy dobór kadry asystentów w sądach.”;

49) po dziale IV dodaje się dział IVa w brzmieniu:

„Dział IVa

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 175a. § 1. Minister Sprawiedliwości przetwarza dane osobowe asesorów sądowych, sędziów, sędziów w stanie spoczynku, referendarzy, dyrektorów i kierowników finansowych sądów oraz ich zastępców.

- § 2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w § 1, przepis art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁴⁾) stosuje się odpowiednio.”;

50) w art. 177 uchyla się § 3;

51) w art. 178 po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

„§ 5. W zakresie wykonywania budżetu w części odpowiadającej sądom powszechnym Ministrowi Sprawiedliwości przysługują uprawnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

52) w art. 179 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia gospodarki finansowej i działalności inwestycyjnej sądów, w tym:

- 1) zasady dysponowania środkami budżetu sądownictwa, ustanawiania dysponentów środków oraz określenie ich zadań i kompetencji,
 - 2) zasady i tryb opracowywania planów finansowych sądów,
 - 3) zasady i tryb dokonywania zmian w planach finansowych sądów,
 - 4) uruchamianie środków budżetowych,
 - 5) rachunki bankowe sądów,
 - 6) rozliczenia w okresie przejściowym po zakończeniu roku budżetowego,
 - 7) tryb pobierania dochodów i dokonywania wydatków sądów,
 - 8) sprawozdawczość budżetową i finansową,
 - 9) prowadzenie działalności inwestycyjnej sądów
- z uwzględnieniem konieczności prawidłowego gospodarowania środkami publicznymi i wymogów wynikających z przepisów o finansach publicznych.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokuratorami powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury są prokuratorzy Prokuratury Krajowej, prokurator apelacyjnych, prokurator apelacyjnych w prokuraturach okręgowych, prokurator okręgowych, prokurator okręgowych w prokuraturach rejonowych i prokurator rejonowych.”;

2) w art. 11:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prokurator Generalny zasięga od Komendanta Głównego Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska prokuratorskiego, z zastrzeżeniem ust. 4. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska prokuratorskiego uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1417, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 431, 432 i 433, Nr 73, poz. 484 i Nr 85, poz. 571.

„5. Przedstawiając informację, o której mowa w ust. 3, Komendant Główny Policji przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie zebrane materiały służące do sporządzenia informacji.

6. Prokurator Generalny, przed rozpatrzeniem kandydatury, zawiadamia kandydata na stanowisko prokuratorskie o treści informacji uzyskanej od Komendanta Głównego Policji.”;

3) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Powołanie na stanowiska prokuratora prokuratury okręgowej w prokuraturze rejonowej i prokuratora prokuratury apelacyjnej w prokuraturze okręgowej następuje na wniosek prokuratora, zaopiniowany przez kolegium właściwej prokuratury apelacyjnej oraz przez kierownika jednostki organizacyjnej wyższego stopnia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z wymaganymi opiniami, właściwy prokurator apelacyjny przekazuje Prokuratorowi Generalnemu. Jeżeli Prokurator Generalny nie uwzględni wniosku, z ponownym wnioskiem o powołanie można wystąpić po upływie trzech lat od daty odmownej decyzji Prokuratora Generalnego.

3. Z wnioskiem może wystąpić również prokurator bezpośrednio przełożony. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Prokurator prokuratury okręgowej w prokuraturze rejonowej pełni służbę w prokuraturze rejonowej określonej w akcie powołania.

5. Prokurator prokuratury apelacyjnej w prokuraturze okręgowej pełni służbę w prokuraturze okręgowej określonej w akcie powołania.

6. Prokurator prokuratury okręgowej w prokuraturze rejonowej może zostać delegowany do pełnienia obowiązków prokuratora w prokuraturze okręgowej, a prokurator prokuratury apelacyjnej w prokuraturze okręgowej do pełnienia obowiązków prokuratora w prokuraturze apelacyjnej.

7. Stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej w prokuraturze rejonowej jest równorzędne pod względem wynagrodzenia ze stanowiskiem prokuratora prokuratury okręgowej, a stanowisko prokuratora prokuratury apelacyjnej w prokuraturze okręgowej – ze stanowiskiem prokuratora prokuratury apelacyjnej. Do prokuratorów tych stosuje się przepisy art. 62 ust. 1a-1d.”;

4) w art. 14 po ust. 4 dodaje się ust. 5-7 w brzmieniu:

„5. Na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej w prokuraturze rejonowej może być powołany prokurator prokuratury rejonowej, który pełnił służbę na zajmowanym stanowisku co najmniej piętnaście lat i po osiągnięciu drugiej stawki awansowej wynagrodzenia zasadniczego nie był ukarany karą dyscyplinarną, ani nie otrzymał wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7.

6. Na stanowisko prokuratora prokuratury apelacyjnej w prokuraturze okręgowej może być powołany prokurator prokuratury okręgowej, który pełnił służbę na zajmowanym stanowisku co najmniej piętnaście lat i po osiągnię-

ciu drugiej stawki awansowej wynagrodzenia zasadniczego nie był ukarany karą dyscyplinarną, ani nie otrzymał wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7.

7. Do okresów pełnienia służby wskazanych w ust. 5 i 6 wlicza się okresy pracy na stanowisku prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.”;

5) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

- „Art. 14a. 1. Na stanowisko prokuratora Prokuratury Krajowej może być powołany ten, kto spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej ma co najmniej dziesięcioletni staż na stanowisku prokuratora lub sędziego, w tym nie mniej niż sześciioletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury apelacyjnej i okręgowej, Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu apelacyjnego lub okręgowego bądź wojskowego sądu okręgowego albo co najmniej przez okres dwunastu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza.
2. Na stanowisko prokuratora prokuratury apelacyjnej może być powołany ten, kto spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej ma co najmniej ośmioletni staż na stanowisku prokuratora lub sędziego, w tym nie mniej niż czteroletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej, prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu okręgowego lub wojskowego sądu okręgowego albo co najmniej przez okres dziesięciu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza. Wymagania odnośnie stażu i okresu pracy nie dotyczą sędziego sądu apelacyjnego.
3. Na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej może być powołany ten, kto spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej ma co najmniej czteroletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury rejonowej, prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej, prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu powszechnego lub wojskowego albo co najmniej przez okres sześciu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza.
4. Wymagany staż, o którym mowa w ust. 1-3, nie dotyczy osób wskazanych w art. 14 ust. 3 pkt 1.”;

6) w art. 50:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

- „1a. W uzasadnionych wypadkach, z uwagi na potrzeby kadrowe powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, Prokurator Generalny może delegować prokuratora, bez jego zgody, na okres dwunastu

miesiący w ciągu roku do prokuratury mającej siedzibę w miejscowości, w której zamieszkuje delegowany, lub do prokuratury w miejscowości, w której znajduje się prokuratura będąca miejscem zatrudnienia delegowanego.

- 1b. Do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury może być delegowany jedynie prokurator wyróżniający się wysokim poziomem wiedzy prawniczej oraz wykazujący znajomość problematyki w zakresie powierzanych mu obowiązków.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Do okresu delegowania, o którym mowa w ust. 1, 1a i 2, nie wlicza się okresu, w którym prokurator delegowany nie pełnił obowiązków służbowych z powodu choroby.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prokurator delegowany do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, z wyjątkiem Prokuratury Krajowej, po sześciu miesiącach delegowania uzyskuje na pozostały okres delegacji prawo do wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej, przewidzianego dla prokuratora tej jednostki.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Po trzech miesiącach delegowania do Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej do czynności prokuratorskich, na pozostały okres delegacji prokuratorowi prokuratury apelacyjnej przysługuje wynagrodzenie w stawce podstawowej takie jak prokuratorowi Prokuratury Krajowej, a prokuratorowi prokuratury okręgowej i rejonowej takie jak prokuratorowi prokuratury apelacyjnej, chyba że dotychczasowe wynagrodzenie jest wyższe od przysługującego w Prokuraturze Krajowej.

4b. W razie delegowania prokuratora, za jego zgodą, na czas nieokreślony do prokuratury równorzędnej, mającej siedzibę poza miejscem zamieszkania delegowanego oraz jego miejscem zatrudnienia, prokuratorowi przysługuje dodatek funkcyjny wizytatora prokuratury okręgowej.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości, niż miejscowość będąca siedzibą jednostki organizacyjnej prokuratury, w której prokurator pełni służbę, nie będącej miejscem jego stałego zamieszkania, prokuratorowi delegowanemu w okresie delegowania, jako pracownikowi w podróży służbowej, przysługują następujące należności, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pełnienia służby:

- 1) prawo do nieodpłatnego zakwaterowania, w warunkach odpowiadających godności urzędu albo zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w jednej z następujących form:

- a) zwrotu kosztów faktycznie poniesionych - w wysokości określonej w fakturze,

- b) miesięcznego ryczałtu - w kwocie nie wyższej niż 150% kwoty bazowej, będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego prokuratora;
- 2) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejsca delegowania, zwrot kosztów ostatniego przejazdu z miejsca delegowania do miejsca stałego zamieszkania oraz zwrot kosztów przejazdów odbywanych nie częściej niż raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem - w wysokości nie większej niż równowartość ceny przejazdu środkami komunikacji kolejowej, z uwzględnieniem przysługującej prokuratorowi delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje;
- 3) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej, o którym mowa w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
- 4) diety, o których mowa w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
- 5) zwrot kosztów poniesionych z tytułu używania pojazdów, stanowiących własność pracownika, do celów służbowych, o którym mowa w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy;
- 6) zwrot kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania, o których mowa w ust. 5b.”,
- f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:
- „5a. Świadczenia i należności, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, nie przysługują w wypadkach, gdy odległość od miejscowości w której prokurator delegowany ma miejsce stałego zamieszkania do miejscowości delegowania nie przekracza 60 km, chyba że organ powołany do kierowania jednostką do której delegowanie następuje, na wniosek prokuratora delegowanego uzna, że nie jest celowy codzienny dojazd prokuratora delegowanego do miejscowości delegowania.
- 5b. Prokurator delegowany, o którym mowa w ust. 5a, któremu nie przysługują świadczenia i należności, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, ma prawo do zwrotu kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania w wysokości nie wyższej niż równowartość ceny przejazdu liniami Polskich Kolei Państwowych, lub innym środkiem komunikacji publicznej, z uwzględnieniem przysługującej prokuratorowi delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.”,
- g) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Prokurator delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2, z tym że prokurator delegowany do Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej dodatek ten otrzymuje tylko w razie powołania do pełnienia funkcji dyrektora biura i jego zastępcy oraz naczelnika wydziału i jego zastępcy.”;

h) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W okresie delegowania, ze względu na charakter pracy i zakres wykonywanych zadań, prokuratorowi może być przyznany przez Ministra Sprawiedliwości dodatek specjalny w kwocie nieprzekraczającej 40% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego. Dodatek przyznaje się na czas określony, a w indywidualnych wypadkach – także na czas nieokreślony. Dodatek specjalny nie przysługuje prokuratorowi prokuratury apelacyjnej delegowanemu do Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej. Łączna kwota wynagrodzenia zasadniczego i dodatku specjalnego prokuratora prokuratury okręgowej i prokuratora prokuratury rejonowej delegowanego do Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej nie może przekraczać wynagrodzenia zasadniczego prokuratora prokuratury apelacyjnej delegowanego do tego Biura.”,

i) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki delegowania prokuratorów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu, przy uwzględnieniu możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb, szczegółowe warunki i zakres innych świadczeń, mając na względzie zakres świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;

7) po art. 50a dodaje się art. 50b w brzmieniu:

„Art. 50b. W wypadkach, o których mowa w art. 50 ust. 1-1b oraz 3a, prokuratorowi delegowanemu do wykonania czynności służbowych w innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą jednostki organizacyjnej prokuratury, w której prokurator pełni służbę lub miejscowość delegowania, przysługują należności określone w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.”;

8) po art. 51a dodaje się art. 51b w brzmieniu:

- „Art. 51b. 1. Prokurator przełożony oraz na jego wniosek Zakład Ubezpieczeń Społecznych są uprawnieni do kontrolowania prawidłowości wykorzystywania przez prokuratora zwolnienia lekarskiego od pracy z powodu choroby zgodnie z jego celem.
2. Na wniosek prokuratora przełożonego Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do kontrolowania prawidłowości i zasadności udzielenia prokuratorom zwolnienia lekarskiego od pracy z powodu choroby.
3. Prokurator wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową, w tym w sposób określony w art. 49 ust. 1 i 2 lub wykorzystujący zwolnienie lekarskie od pracy z powodu choroby niezgodnie z jego celem traci prawo do wynagrodzenia za cały okres tego zwolnienia.
4. Prokurator traci prawo do wynagrodzenia w razie odmowy poddania się badaniom kontrolnym lub w razie niedostarczenia dokumentacji medycznej lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od dnia następującego po upływie wyznaczonego terminu badania lub po upływie wyznaczonego terminu dostarczenia dokumentacji medycznej. Utratę wynagrodzenia stwierdza prokurator przełożony.
5. Koszty postępowań kontrolnych pokrywa Skarb Państwa ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości.
6. W zakresie dotyczącym kontrolowania prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego, kontrolowania prawidłowości zwolnienia lekarskiego, zasad utraty prawa do wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio przepisy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.”;

9) art. 54 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 54. 1. Prokurator nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zezwolenia sądu dyscyplinarnego ani zatrzymany bez zgody przełożonego dyscyplinarnego. Nie dotyczy to zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Do wydania zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej wolno przedsięwziąć tylko czynności niecierpiące zwłoki, zawiadamiając o tym niezwłocznie prokuratora przełożonego.
2. Do czasu rozstrzygnięcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej sąd dyscyplinarny może polecić niezwłoczne zwolnienie prokuratora zatrzymanego na gorącym uczynku.
3. Wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem.
4. Jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karne-

go, przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia. Na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego w terminie siedmiu dni od daty jego doręczenia.

5. Uchwałę zezwalającą na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej wydaje się, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa. Sąd dyscyplinarny rozpoznaje wniosek na posiedzeniu, w terminie czterech dni od daty jego otrzymania, z zastrzeżeniem ust. 6.
6. Jeżeli prokurator został zatrzymany, a składając wniosek o zezwolenie na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej za popełnienie zbrodni lub występku umyślnego, zagrożonego karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 8 lat, prokurator wnosi jednocześnie o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora, sąd dyscyplinarny rozpoznaje ten wniosek w terminie 24 godzin od chwili jego wpłynięcia. Na posiedzenie sądu dyscyplinarnego prokuratora doprowadza organ, który dokonał jego zatrzymania.
7. Sąd dyscyplinarny orzeka wyłącznie na podstawie treści wniosku i dowodów załączonych przez wnioskodawcę. Sąd dyscyplinarny może wezwać prokuratora, którego wniosek dotyczy, do złożenia pisemnego oświadczenia lub do osobistego stawiennictwa celem odebrania od niego ustnego oświadczenia.
8. Jeżeli prokurator składając wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej wnosi jednocześnie o zezwolenie na jego tymczasowe aresztowanie, uchwała zezwalająca na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej obejmuje również zezwolenie na zatrzymanie prokuratora i zastosowanie tymczasowego aresztowania, chyba że sąd dyscyplinarny postanowi inaczej.
9. Prokurator, którego dotyczy postępowanie, ma prawo wglądu do dokumentów, które zostały załączone do wniosku, chyba że prokurator, kierując wniosek do sądu dyscyplinarnego zastrzegł, że dokumenty te lub ich część nie mogą być udostępnione z uwagi na dobro postępowania przygotowawczego.
10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia prokuratorowi wglądu do dokumentów w zakresie złożonego zastrzeżenia przez prokuratora kierującego wniosek.
11. Sąd dyscyplinarny podejmuje uchwałę większością głosów. Uchwała zawiera rozstrzygnięcie w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej wraz z uzasadnieniem.
12. Uchwałę doręcza się niezwłocznie wnioskodawcy, prokuratorowi, którego wniosek dotyczy i rzecznikowi dyscyplinarnemu.
13. Za wykroczenie prokurator odpowiada tylko dyscyplinarnie.”;

10) po art. 54 oddaje się art. 54a-54c w brzmieniu:

„Art. 54a. 1. W razie wszczęcia postępowania w sprawie o zbrodnię lub występki umyślne, zagrożony karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej osiem lat, wniosek o zezwolenie na zatrzymanie prokuratora sąd dyscyplinarny rozpoznaje w terminie 24 godzin od chwili jego wpłynięcia do sądu dyscyplinarnego.

2. W posiedzeniu sądu dyscyplinarnego uczestniczy wyłącznie prokurator składający wniosek oraz rzecznik dyscyplinarny.
3. Uchwała zawiera rozstrzygnięcie w przedmiocie zezwolenia na zatrzymanie prokuratora wraz z uzasadnieniem.
4. Sąd dyscyplinarny doręcza uchwałę w przedmiocie zezwolenia na zatrzymanie prokuratora prokuratorowi składającemu wniosek i rzecznikowi dyscyplinarnemu.
5. Uchwałę sądu dyscyplinarnego zezwalającą na zatrzymanie prokuratora doręcza prokuratorowi, przy zatrzymaniu, organ dokonujący zatrzymania.

Art. 54b. Do postępowania przed sądem dyscyplinarnym o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora, wobec którego została wydana uchwała zezwalająca na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, stosuje się odpowiednio przepisy art. 54 ust. 6 i art. 54a.

Art. 54c. 1. W terminie 7 dni od doręczenia uchwały odmawiającej zezwolenia na zatrzymanie prokuratora, zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania albo pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, wnioskodawcy oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje zażalenie do Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego. W tym samym terminie prokuratorowi przysługuje zażalenie na uchwałę zezwalającą na zatrzymanie, zastosowanie tymczasowego aresztowania albo pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej. W sprawach, o których mowa w art. 54 ust. 6 i 54a ust. 1, wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej uchwały. Poza tym do postępowania przed sądem dyscyplinarnym w sprawach o zezwolenie na zatrzymanie prokuratora, zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania albo pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej stosuje się przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym.

2. Przewodniczący Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego przesyła odpisy odwołań pozostałym podmiotom uczestniczącym w postępowaniu, którym przysługuje prawo do pisemnego ustosunkowania się do odwołania w terminie 7 dni od daty ich doręczenia.
3. Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny orzeka na posiedzeniu bez udziału wnioskodawcy, prokuratora, którego wniosek dotyczy oraz rzecznika dyscyplinarnego, o ile przewodniczący składu nie zarządzi inaczej.”;

11) w art. 59 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rodzaje wyróżnień i nagród oraz tryb ich przyznawania ustala Prokurator Generalny; nagrodą może być również awans w terminie wcześniejszym niż

przewidują to przepisy o wynagrodzeniu lub powołaniu na wyższe stanowisko służbowe albo przepisy szczególne.”;

12) w art. 62 ust. 1b-1d otrzymują brzmienie:

„1b. Wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej wynosi co najmniej 120% wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej dla bezpośrednio niższego stanowiska prokuratorskiego.

1c. Prokurator, obejmując stanowisko, otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora podwyższa się do wysokości stawki pierwszej awansowej po pięciu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratorskim lub sędziowskim. Okres ten ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania prokuratora w tym czasie, a także w okresie zajmowania stanowiska sędziego, karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7, jeżeli uchybienie było zawinione.

1d. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora ulega podwyższeniu do stawki drugiej awansowej po pięciu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratorskim lub sędziowskim, od uzyskania przez prokuratora stawki pierwszej awansowej. Przepis ust. 1c zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.”;

13) w art. 66 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prokurator odpowiada dyscyplinarnie także za swoje postępowanie przed objęciem stanowiska, jeżeli uchybił godności piastowanego wówczas urzędu państwowego lub okazał się niegodnym urzędu prokuratorskiego.”;

14) w art. 68 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, przedawnienie następuje z upływem pięciu lat od chwili popełnienia czynu.”;

15) w art. 70 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Sądy dyscyplinarne są ponadto właściwe do orzekania w sprawach, o których mowa w art. 8 ust. 7a oraz w art. 54-54b.”;

16) w art. 71:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zawieszenie prokuratora w czynnościach, w uzasadnionych wypadkach, może być przedłużone w toku postępowania, o którym mowa w art. 77 ust. 1, na wniosek prokuratora apelacyjnego przez sąd dyscyplinarny na dalsze trzy miesiące. Na postanowienie sądu o przedłużeniu okresu zawieszenia w czynnościach przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego drugiej instancji na zasadach ogólnych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zawieszenie w czynnościach ustaje z mocy prawa, jeżeli w terminie sześciu miesięcy od dnia zawieszenia nie wszczęto przeciwko prokuratorowi postępowania dyscyplinarnego, a także, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania.”;

17) w art. 71a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie zostało wszczęte w ciągu sześciu miesięcy od dnia zawieszenia w czynnościach albo zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem, prokuratorowi wypłaca się zatrzymane wynagrodzenie.”;

18) w art. 77 po ust. 1 oddaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W celu ograniczenia kręgu osób podejrzanych o popełnienie przewinienia zawierającego znamiona przestępstwa ujawnienia informacji z postępowania karnego stanowiących tajemnicę państwową, rzecznik dyscyplinarny, w trakcie wstępnego wyjaśniania okoliczności, o których mowa w ust. 1, może polecić biegłemu zastosowanie wobec prokuratora mającego dostęp do tych informacji, za jego zgodą, środków technicznych mających na celu kontrolę nieświadomych reakcji organizmu tej osoby.

1b. W razie wyrażenia zgody przez prokuratora, do zastosowania środków, o których mowa w ust. 1a, wymagana jest zgoda Prokuratora Generalnego.”;

19) w art. 85:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Orzeczenie dyscyplinarne, od którego stronie służy kasacja, podlega wykonaniu, jednakże Prokurator Generalny może wstrzymać jego wykonanie.”;

b) uchyla się ust. 3-5;

20) w art. 91 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prokurator apelacyjny przed mianowaniem aplikanta powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a Naczelny Prokurator Wojskowy przed mianowaniem aplikanta wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o kandydacie oraz zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Informacje o kandydacie do objęcia tego stanowiska uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska aplikanta sądowego.”;

21) art. 98 otrzymuje brzmienie:

„Art. 98. 1. Asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury mianuje i zwalnia Prokurator Generalny, a asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury – Naczelny Prokurator Wojskowy.

2. Prokurator Generalny zasięga od Komendanta Głównego Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska asesora prokuratury. Informacje o kandydacie do objęcia tego stanowiska uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska asesora sądowego.”;

22) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Asystenci prokuratorów

Art. 100a. 1. W powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury mogą być zatrudnieni asystenci prokuratorów.

2. Asystent prokuratora, w zastępstwie i na podstawie pisemnego upoważnienia prokuratora, jest uprawniony do:

- 1) wykonywania bieżących czynności nadzoru nad dochodzeniem,
- 2) przeprowadzania w toku postępowania przygotowawczego czynności procesowych:
 - a) przesłuchania świadka,
 - b) zatrzymania rzeczy i przeszukania,
 - c) oględzin,
 - d) eksperymentu.

3. Asystent prokuratora wykonuje samodzielnie czynności administracyjne związane z prowadzeniem i nadzorowaniem postępowań przygotowawczych oraz z przygotowaniem decyzji kończących te postępowania.

4. Asystent prokuratora w Prokuraturze Krajowej wykonuje także inne czynności, zlecone przez przełożonego.

5. Na stanowisku asystenta prokuratora może być zatrudniony ten, kto:

- 1) jest obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) jest nieskazitelnego charakteru,
- 3) ukończył wyższe studia w Polsce i uzyskał tytuł magistra lub zagraniczne uznane w Polsce,
- 4) ukończył 24 lata,
- 5) odbył staż urzędniczy w sądzie lub w prokuraturze albo spełnia warunki do zwolnienia od odbywania tego stażu, określone w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury, bądź był zatrudniony w prokuraturze jako urzędnik na stanowisku specjalisty przez okres co najmniej dwudziestu czterech miesięcy.

6. Przed zatrudnieniem asystenta prokuratora kierownik danej jednostki organizacyjnej prokuratury zasięga informacji o kandydacie z Krajowego Rejestru Karnego.

7. Kierownik danej jednostki organizacyjnej prokuratury zasięga od właściwego komendanta wojewódzkiego Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska asystenta prokuratora zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieskazitelnego charakteru, dane o:

- 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez niego porządku prawnego,

- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,
 - 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych..
8. Asystentowi prokuratora przysługuje wynagrodzenie zasadnicze. Do asystentów prokuratora stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.⁶⁾), z zastrzeżeniem ust. 13.
 9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i sposób wykonywania czynności przez asystentów prokuratorów, mając na uwadze zasady sprawności, racjonalności, ekonomicznego i szybkiego działania, zapewniając rzetelne wykonywanie powierzonych zadań.
 10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia asystentów prokuratorów, uwzględniając poziom wynagrodzeń prokuratorów i urzędników prokuratur oraz zasadę różnicowania wynagrodzenia asystentów prokuratorów w zależności od tego, czy zatrudnieni są w prokuraturze rejonowej, okręgowej czy apelacyjnej.
 11. Asystent prokuratora, który ukończył wyższe studia prawnicze i uzyskał tytuł magistra, po przepracowaniu sześciu lat na tym stanowisku może zgłosić prokuratorowi apelacyjnemu zamiar przystąpienia do egzaminu prokuratorowskiego. W takim przypadku asystent prokuratora dopuszczany jest do egzaminu prokuratorowskiego w najbliższym terminie przewidzianym dla aplikantów prokuratorowskich.
 12. Do asystentów prokuratorów przepis art. 44a stosuje się odpowiednio.
 13. Asystenci prokuratora w Prokuraturze Krajowej są zatrudniani na zasadach określonych w art. 47¹ ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 100b. 1. Asystenci prokuratorów podlegają okresowym ocenom kwalifikacyjnym dokonywanym przez właściwego kierownika jednostki organizacyjnej prokuratury, obejmującym jakość i terminowość wykonywania zadań, przestrzeganie dyscypliny pracy, efektywność wykorzystania czasu pracy oraz realizację doskonalenia zawodowego.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433 i Nr 102, poz. 690.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589.

2. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb dokonywania okresowych ocen kwalifikacyjnych asystentów prokuratorów. W rozporządzeniu należy określić terminy dokonywania ocen, sposób ich wyrażania i podawania do wiadomości osobom ocenianym oraz uwzględnić prawo osób ocenianych do kwestionowania dokonanych ocen.

Art. 100c. 1. Właściwy prokurator, określony w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, zwany dalej „prokuratorem”, organizuje w drodze konkursu nabór kandydatów na stanowisko asystenta prokuratora.

2. Prokurator informuje o konkursie przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie prokuratury, we właściwym ze względu na siedzibę prokuratury urzędzie pracy, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz może poinformować w inny sposób, w szczególności przez umieszczenie ogłoszenia w prasie.
3. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powołana przez prokuratora.
4. Konkurs ma na celu sprawdzenie wiedzy, umiejętności, predyspozycji oraz zdolności ogólnych kandydatów, niezbędnych do wykonywania obowiązków asystenta prokuratora.
5. Komisja konkursowa po przeprowadzeniu konkursu, w oparciu o jego wyniki, może wyłonić rezerwową listę kandydatów na wypadek zaistnienia możliwości zatrudnienia większej liczby osób lub rezygnacji kandydata.
6. Warunkiem ubiegania się o zatrudnienie w prokuraturze jest złożenie przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie na stanowisku asystenta prokuratora oświadczenia, że nie jest prowadzone przeciwko niej postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.
7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursów na stanowisko asystenta prokuratora, w szczególności skład komisji konkursowych oraz sposób i tryb ich działania, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na uwadze właściwy dobór kadry asystentów w prokuraturze.
8. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania informacji przez komendanta wojewódzkiego Policji o osobie ubiegającej się o zatrudnienie na stanowisku asystenta prokuratora oraz wzór kwestionariusza informacji, mając na względzie charakter i miejsce pracy, sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz ich praw i wolności chronionych konstytucyjnie.”;

23) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 101a. 1. Prokurator Generalny przetwarza dane osobowe prokuratorów oraz asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepis art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁸⁾) stosuje się odpowiednio.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz.U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1125 z późn. zm.⁹⁾) w art. 5 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) Prokuraturze Krajowej - dyrektor generalny Ministerstwa Sprawiedliwości.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 100, poz. 1082, z późn. zm.¹⁰⁾) po art. 2a dodaje się art. 2b w brzmieniu:

„Art. 2b. Rozpatrując wniosek o powołanie sędziego sądu rejonowego na stanowisko sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym albo sędziego sądu okręgowego na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym, Rada może odmówić przedstawienia kandydatury Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie w razie stwierdzenia, że kandydat nie spełnia warunków, wymaganych na podstawie art. 63a i 64a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹¹⁾).”.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U.z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433 i Nr 102, poz. 690.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 169, poz. 1410 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 73, poz. 484.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766 i Nr 136, poz. 959.

Art. 5.

1. Zgromadzenia ogólne sędziów okręgu oraz zgromadzenia przedstawicieli sędziów okręgu, do których przedstawiciele sędziów sądów rejonowych zostali wybrani na podstawie przepisów dotychczasowych, działają w dotychczasowym składzie do końca kadencji przedstawicieli sądów rejonowych, rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy.
2. Sędziowie sądów rejonowych, wybrani do kolegiów sądów okręgowych przed dniem wejścia w życie ustawy, wchodzi w skład tych kolegiów do końca kadencji, na którą zostali wybrani.

Art. 6.

Przepis art. 68 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do przewinień dyscyplinarnych popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że termin przedawnienia już upłynął.

Art. 7.

Przepis art. 26 § 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się także do osób pełniących funkcje prezesa oraz wiceprezesa sądu rejonowego w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 8.

Przepis art. 32a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do osób powoływanych na stanowisko dyrektora sądu apelacyjnego, dyrektora sądu okręgowego oraz kierownika finansowego sądu rejonowego od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 9.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 1 pkt 18, 23-25 i 31, art. 2 pkt 1, 3 i 4, pkt 6 lit. d w zakresie dodawanego ust. 4b i pkt 12 oraz art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2008 r.